

Beste bezoeker,

De lange droogte maakt het onze planten niet gemakkelijk. Sommige planten hebben een bescherming ingebouwd onder de vorm van een bleke bladonderzijde die het zonlicht weerkaatst: bij fel zonlicht draaien ze deze kant naar boven. Ook een harige begroeiing van het blad helpt tegen uitdroging: de huidmondjes waarlangs het water uit de plant verdampt zitten dan wat beschut tussen deze haartjes waardoor de wind er niet rechtstreeks bij kan. Sommige coniferen beperken de verdamping door kleinere naalden te vormen. Een aantal van deze strategieën kom je tegen op de wandeling. Deze wandelfiche neemt je mee op een wandeling langs 10 markante bomen en struiken in de collectie. Op onderstaande kaart vind je de locatie en een woordje uitleg vind je op de achterzijde. Om de geselecteerde planten gemakkelijk terug te vinden op het terrein kregen ze rode nummerbordjes van 1 tot 10. Maar voel je zeker niet verplicht de nummers in volgorde af te stappen.

Veel ontdekkingsplezier!

1: *Fraxinus velutina*: De Arizona-es uit het zuidwesten van de VS wordt ook wel eens Fluweeles genoemd omwille van zijn zeer zacht behaard blad, zowel aan de bovenkant als aan de onderzijde. Hiernaar verwijst ook het soortepitheton *velutina*. Ook de bladsteel en de twijgen zijn dichtbehaard. De boom wordt maximum 12 meter hoog wat een pak minder is dan de Gewone es die wij hier in Europa kennen. De Arizona-es kan goed tegen de warmte en de droogte.

2: *Cedrus brevifolia*: De Cypriotische ceder is een traaggroeiende Ceder met korte naalden (vandaar *brevifolia*) die endemisch groeit op Cyprus (komt enkel hier voor). De erg kleine populatie vind je in een klein gebied in het Troodos gebergte en wordt er bedreigd door bosbranden. Hij staat als kwetsbare soort opgenomen in de Internationale Rode Lijst maar dan als variëteit van *Cedrus libani*. De takken groeien in typische horizontale lagen. De rechtopstaande kegels hebben 2 jaar nodig om volledig te rijpen en vallen dan uiteen.

3: *Acer palmatum* 'Emperor 1': Hier in het Marnefbos staan heel wat selecties van de Japanse esdoorn, *Acer palmatum*, omdat ze zo mooi verkleuren in de herfst. Geen idee wie Emperor 1 was maar deze Amerikaanse selectie houdt zijn paarsbronzene kleur ook goed in de schaduw en het blad steekt mooi af bij de felrode bladsteeltjes en de rode samaras (de gevleugelde vruchtjes die in groepjes aan een lange steel bengelen). De jonge twijgen zijn groen en worden bij het ouder worden mooi grijs van kleur net als de stam. Het blad kleurt karmozijnrood in de herfst.

4: *Hydrangea paniculata* 'Unique': Deze Pluimhortensia of ook wel 'schapenkop' in de volksmond bloeit van juli tot september. Op 10 jaar wordt hij 2 à 2.5 m hoog. De 25-40 cm lange bloempluimen bestaan uit kleine fertiele bloempjes die omgeven worden door prachtige grote roomwitte, lokbloemen om de insecten aan te trekken. Later krijgen ze een roze schijn. De selectie 'Unique' werd opgekweekt en geselecteerd door Robert en Jelena De Belder (Arboretum Kalmthout).

5: *Abies pindrow*: De sierlijke Pindrows zilverspar heeft erg lange naalden en daardoor kan je al vermoeden dat hij thuishoort in koele of vochtige bossen. Hij groeit in bergbossen in het westelijk deel van de Himalaya (van Afghanistan tot Nepal) op een hoogte van 2400-3000 m en kan 40 tot 60 m hoog worden. Bij ons staat hij wat beschermt. De twijgen zijn eerder kort waardoor de boom lang zijn conische vorm behoudt. Het soortepitheton *pindrow* verwijst naar Pindrau, de Nepalese naam van deze Zilverspar. Het hout wordt gebruikt voor vloeren en trappen en voor het maken van kisten.

6: *Rhododendron* 'Viking Silver': Deze *Rhododendron* heeft zijn naam niet gestolen: het jonge blad is net zo prachtig van kleur als zilveren Vikingattributen en lijkt evenzo warm ingeduffeld als deze mannen uit het noorden. De zilveren beharing beschermt de plant tegen te felle zon en gure wind. Ook de onderzijde van het blad is viltig behaard met een beigekleurig indumentum dat de plant beschermt tegen uitdroging en insectenvraat. De oudere bladeren zijn glanzend groen aan de bovenzijde en het indumentum kleurt eerder oranje.

7: *Acer rufinerve*: Deze Esdoorn behoort tot de slangenbastesdoorns (*Macrantha* Sectie). Typerend hiervoor is de groene bast met een grillig patroon van witte strepen. Oudere bomen van deze soort vertonen ook een ruitvormig patroon op de stam. De twijgen en knoppen zijn bewaasd met een laagje was en de bladnerven zijn roestbruin behaard waarnaar het soortepitheton *rufinerve* verwijst. Het drielobbige blad heeft lange punten en verkleurt mooi in de herfst.

8: *Tilia monticola*: Deze boom uit het zuidoosten van de Verenigde Staten heeft wel erg grote bladeren voor een Linde. Het is dan ook de Linde met de grootste bladeren. Aan de onderzijde zijn ze bleker door de zilverachtige beharing wat ze extra aantrekkelijk maakt. Ze wapperen vrolijk in de wind. Het epitheton *monticola* betekent 'groeiend in de bergen'.

9: *Maclura pomifera* ('Cannonball' sdlg): In de boom ontdek je de bizarre samengestelde vruchten van de Osagedoorn. Osage verwijst naar de Osage-indianen uit het zuiden van de VS die het hout gebruikten voor hun bogen en pijlen. Diverse Indianenstammen gebruikten het sap van de vruchten van de Osagedoorn als bindmiddel voor de verf waarmee ze zich insmeerden als zij op oorlogspad gingen. De Osagedoorn is tweehuizig: dit is een vrouwelijk exemplaar.

10: *Sorbus* 'Sheerwater Seedling': Ook van de Gewone lijsterbes bestaan er heel wat selecties waarvan deze 'Sheerwater Seedling' er een heel geslaagde is. Hij heeft een opgaande, gesloten kegelvormige tot smal eivormige kroon en wordt tot 12 m hoog en 4 tot 5 m breed. Het blad is wat grijzer dan dat van de soort en verkleurt geeloranje in de herfst. Ook de oranje- of rode vruchten zijn echte blikvangers vanaf de zomer tot ver in de herfst en zijn erg geliefd bij vogels. De selectie won een Award of Garden Merit (AGM), een prijs uitgereikt door de RHS (Royal Horticultural Society) voor planten met uitstekende kwaliteiten voor tuin en park.